

престава да мисли. Мозъкътъ е мѣсто, дето трѣбва да влизатъ само свѣтли и възвишени мисли.

Епохата, презъ която сегашнитѣ хора минаватъ, се отличава съ голѣми блага. Едно отъ тия блага е вѣрата на човѣка. Нѣкой казва, че вѣрва въ приятеля си. Защо вѣрва въ приятеля си? Защото му далъ хиляда лева. Това не е вѣра, това е знание. Защо не е вѣра? Защото вѣрва въ възможни работи. Ако приятель ти даде хиляда, две или три хиляди лева, това е възможно нѣщо. Щомъ е възможно, то е знание, а не вѣра. Истинската вѣра подразбира да вѣрвашъ въ нѣща, които днесъ сж невъзможни. Това, което днесъ е невъзможно да стане, въ бждеще ще стане. Тѣзи нѣща сж сто и едно на сто вѣрни. Запримѣръ, вѣрвашъ, че земята ще се видоизмѣни, ще се превърне на райска градина. Като дойдете пакъ на земята, ще видите, че думитѣ ми сж истинни. Тогава нѣма да има болни и страдащи; нѣма да има пожари, земетресения, наводнения, каквито днесъ ставатъ. Днесъ ставатъ голѣми катастрофи на земята. Тогава нѣма да ставатъ никакви катастрофи. Годишно днесъ умиратъ около 35 милиона хора, а се раждатъ около 40 милиона. Нѣкои държави искатъ населението имъ да се увеличи. Увеличаването на населението е естественъ процесъ, но трѣбва да става разумно. Ако не става разумно, страданията се увеличаватъ. Сжщото забелязваме и при увеличава-